

Aldringsforskning i Danmark?

JETTE THUSEN

Forleden talte jeg med én, der for nylig var flyttet til Danmark. Hun er interesseret i aldringsforskning, men var blevet modtaget med, at der ikke foregår meget aldringsforskning i Danmark.

Det er heldigvis ikke sandt. Den 26. Nordiske Gerontologiske Kongres, der blev holdt i Odense i juni 2022, havde godt og vel 500 deltagere, der repræsenterede feltet bredt.

Danske forskere præsenterede forskning om COVID-19, dans og demens, ernæring og epidemiologi, forebyggelse af indlæggelser, fald og frailty i historisk og eksistentielt perspektiv, glade enker, geri-kufferter og gamle indvandrere, høre- og synssvækkelse, kræft, litteratur, medborgerskab, rehabilitering efter hoftefraktur, seksualitet, sårbarhed, social eksklusion og sorgprocesser, skønlitteratur om livets afslutning, teknologi, og meget mere.

Biologi og medicin, humaniora, socialvidenskab, politik og sundhed var repræsenteret. Højt rangerende forskere og de, der var tidligt i karrieren, deltog. Alle universiteter var repræsenteret, samt nogle professionshøjskoler, selv om vi gerne havde set flere af dem, og andre forskningsaktører.

I de tre dage i juni var dansk aldringsforskning så synlig, som man overhovedet kunne ønske, for dem, der var til stede. Men udsagnet fra før giver naturligvis anledning til eftertanke. Vi ved, at mange dygtige aldringsforskere producerer interessant og relevant

viden rundt omkring på danske forskningsinstitutioner. Ifølge uddannelses- og forskningsministeren er Danmark det land i OECD, der investerer flest midler i offentligt udført forskning i forhold til vores størrelse. Hertil kommer de mange midler, danske fonde hvert år giver til forskning. En del af pengene går til aldringsforskning, og de senere år har ikke mindst private fonde støttet dansk aldringsforskning med store bevillinger. Når der alligevel kan være en opfattelse af, at der ikke foregår meget aldringsforskning i Danmark, må det være et spørgsmål om synlighed.

Hvem er aldringsforskningen synlig for? En del af den danske aldringsforskning formidles gennem DGS her i Tidsskriftet Gerontologi og i nyhedsbrevet 'Nyt om Gammelt'. Af og til bliver aldringsforskere bedt om at forholde sig til aktuelle emner i medierne og på større konferencer for et bredt publikum. Men langt det meste forskning formidles i internationale forskningstidsskrifter, og i ofte afgrænsede forskningskredse. Det er ærgerligt, for der er brug for aldringsforskning, der når dér ud, hvor ældre mennesker lever deres hverdagsliv, til deres lokalsamfund, pensionskasser, politikere, eventuelle involverede fagfolk, og til hvem der ellers er med til at skabe gode liv. Og til relevante uddannelser.

I DGS gør vi, hvad vi kan, for at formidle aldringsforskning. Det er en central del af selskabets formål, 'at virke for udbredelse af gerontologisk

viden ved at fremme forskning, undervisning og oplysningsvirksomhed inden for alle gerontologiens delområder: Biologi, medicin, psykologi, sociologi og humaniora'. Kongresser som ovennævnte er ligesom DGS' årskonference gode fora til forskningsformidling på tværs af områder, emner og sektorer. Tidsskriftet gik i 2021 desuden over til fuld 'open access', så alle artikler ligger frit tilgængelige på selskabets hjemmeside, så snart de udgives. For viden skal deles og bruges!

Men vi kunne sikkert gøre mere end det. Så hvis du, kære læser, har flere forslag eller ideer til, hvordan aldringsforskning kan komme ud og leve, så hører vi gerne fra dig.